

LITERATURA

- BARYŁA J. 1993. *Inula germanica* L. – oman niemiecki. – W: K. ZARZYCKI & R. KAŹMIERCZAKOWA (red.), Polska czerwona księga roślin, ss. 182–184. Instytut Botaniki im. W. Szafera i Instytut Ochrony Przyrody, Polska Akademia Nauk, Kraków.
- CELIŃSKI F. & FILIPEK M. 1958. Flora i zespoły roślinne leśno-stepowego rezerwatu w Bielinku nad Odrą. – *Bad. Fizjogr. Pol. Zach.* **4**: 5–198.
- MATUSZKIEWICZ W. 1982. Przewodnik do oznaczania zbiorowisk roślinnych Polski. ss. 298. Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa.
- MEUSEL H., JÄGER E., BRÄUTIGAM S., KNAPP H.-D., RAUSCHERT S. & WEINERT E. 1992. Vergleichende Chorologie der Zentraleuropäischen Flora. **3**. ss. i-ix + 422–688. (Karten). G. Fischer, Jena – Stuttgart – New York.
- OBERDORFER E. 1994. Pflanzensoziologische Exkursionsflora. Wyd. 7. ss. 1050. Verl. E. Ulmer, Stuttgart.
- ROTHMALER W. (Hrsg. SCHUBERT R. & VENT W.) 1988. Exkursionsflora für die Gebiete der DDR und der BRD. **4**, Kritischer Band. Wyd. 7. ss. 811. Volk u. Wissen Volkseigener Verlag, Berlin.
- RUTKOWSKI L. 1998. Klucz do oznaczania roślin naczyniowych Polski niżowej. ss. 812. Wyd. Nauk. PWN, Warszawa.
- ZAJĄC A., CIACIURA M. & ZAJĄC M. 1992. Waloryzacja przyrodnicza rezerwatu przyrody „Bielinek”. ss. 92. Mskr., Wydział Ochrony Przyrody Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie, Kraków – Szczecin.
- ZAŁUSKI T. (red.) 2000. Dokumentacja florystyczna i fitosocjologiczna do planu ochrony rezerwatu „Bielinek”. ss. 16 + 13 tab. + 3 mapy. Mskr., Biuro Usług Ekologicznych i Urzędzeniowo-Leśnych „Operat” w Toruniu, Toruń.
- ZARZYCKI K. & SZELĄG Z. 1992. Czerwona lista roślin naczyniowych zagrożonych w Polsce. – W: K. ZARZYCKI, W. WOJEWODA & Z. HEINRICH (red.), Lista roślin zagrożonych w Polsce. Wyd. 2. ss. 87–98. Instytut Botaniki im. W. Szafera, Polska Akademia Nauk, Kraków.
- ŻUKOWSKI W. & JACKOWIAK B. 1995. Lista roślin naczyniowych ginących i zagrożonych na Pomorzu Zachodnim i w Wielkopolsce. – W: W. ŻUKOWSKI & B. JACKOWIAK (red.), Ginące i zagrożone rośliny naczyniowe Pomorza Zachodniego i Wielkopolski. *Pr. Zakł. Taks. Roślin Uniw. A. Mickiewicza* **3**: 9–92.
- LUCJAN RUTKOWSKI i IWONA PASZEK, *Zakład Taksonomii i Geografii Roślin, Instytut Ekologii i Ochrony Środowiska, Uniwersytet Mikołaja Kopernika, ul. Gagarina 9, PL-87-100 Toruń, Polska.*

Przyjęto do druku: 1.03.2000 r.

Salicetum silesiacae ass. nova w piętrze subalpejskim Babiej Góry w Karpatach Zachodnich – uzupełnienie

W 1991 r. opisano z piętra subalpejskiego Babiej Góry nowy zespół roślinny *Salicetum silesiacae* (PARUSEL 1991), którego nazwa – w świetle Kodeksu Nomenklatury Fitosocjologicznej (BARKMAN i in. 1995) – jest opublikowana nieważnie, ponieważ nie został wskazany typ nomenklatoryczny (holotyp) nowego syntaksonu (art. 5). W celu uprawnienia nazwy *Salicetum silesiacae* (art. 6) dokonano wyboru zdjęć fitosocjologicznych, będących lektotypami zespołu *Salicetum silesiacae* oraz jego podzespołów (art. 19).

Lektotyp zespołu *Salicetum silesiacae*: zdjęcie fitosocjologiczne numer 5 (zdjęcie w terenie nr 1) opublikowane w tabeli 1.

Lektotyp podzespołu *Salicetum silesiacae luzuletosum alpino-pilosae*: zdjęcie fitosocjologiczne numer 5 (zdjęcie w terenie nr 1) opublikowane w tabeli 1.

Lektotyp podzespołu *Salicetum silesiacae deschampsietosum flexuosae*: zdjęcie fitosocjologiczne numer 7 (zdjęcie w terenie nr 4) opublikowane w tabeli 1.

Zespół *Salicetum silesiacae* Parusel ex Parusel hoc loco został zaliczony do podzwiązku *Rhododendro-Vaccinion* Br.-Bl. 1926, związku *Vaccinio-Piceion* Br.-Bl. 1938 i klasy *Vaccinio-Piceetea* Br.-Bl. 1939.

Summary. *Salicetum silesiacae* ass. nova in the subalpine belt of the Babia Góra Mt. in the West Carpathians – supplement. A new association, *Salicetum silesiacae*, described from the subalpine belt of the Babia Góra Mt., was published invalidly by the author (PARUSEL 1991). To fulfill – according to the Code of Phytosociological Nomenclature (BARKMAN *et al.* 1995) – conditions for validation of publication of the syntaxon name (art. 6), the following phytosociological relevés were chosen as lectotypes for the *Salicetum silesiacae* Parusel ex Parusel hoc loco association and for the name of subassociations (art. 19).

Lectotyp of the *Salicetum silesiacae* association: phytosociological relevé number 5 (relevé number 1 in the field work) published in the Table 1. Lectotyp of the *Salicetum silesiacae luzuletosum alpino-pilosae* subassociation: phytosociological relevé number 5 (relevé number 1 in the field work) published in the Table 1. Lectotyp of the *Salicetum silesiacae deschampsietosum flexuosae* subassociation: phytosociological relevé number 7 (relevé number 4 in the field work) published in the Table 1.

LITERATURA

BARKMAN J. J., MORAVEC J. & RAUSCHERT S. 1995. Kodeks nomenklatury fitosocjologicznej. Tłumaczenie K. CZYŻEWSKA, W. MATUSZKIEWICZ. – Polish Bot. Stud. Guideb. Ser. **16**: 1–58.

PARUSEL J. B. 1991. *Salicetum silesiacae* ass. nova w piętrze subalpejskim Babiej Góry w Karpatach Zachodnich. – Fragn. Flor. Geobot. **35**(1–2): 283–293.

JERZY B. PARUSEL, *Centrum Dziedzictwa Przyrody Górnego Śląska, ul. Św. Huberta 35, PL–40–543 Katowice, Polska.*

Przyjęto do druku: 4.01.2000 r.

Nowe stanowisko *Phyllitis scolopendrium* (Polypodiaceae) w Karpatach polskich

W 1999 r. odnalazłam nowe stanowisko *Phyllitis scolopendrium* (L.) Newman na Górze Żar koło Kalwarii Zebrzydowskiej na Pogórzu Wielickim (przynależność geograficzna według KONDRACKIEGO 1994), w kwadracie **DF87** w siatce ATPOL (Ryc. 1). Jest to pierwsze notowanie tego gatunku na Pogórzu Wielickim, które wypełnia lukę zasięgową między Pogórzem Śląskim a Beskidem Wyspowym. Stanowisko to znajduje się na wysokości 520 m n.p.m., 30 m poniżej szczytu. Można do niego łatwo dotrzeć skręcając ze szlaku